

Chương 53

Bu trừ i h ng sáng nhu m m t màu xanh th m. M t t c bao ph b i l p s ng m m , c bi t yên t nh.

B c C n Ngôn và Gi n Dao ng bên c nh m t ngôi nhà nh , xung quanh là r ng cây. i t ng tình nghi Ch ng Thành c ng coi nh s ng tách bi t v i th gi i bên ngoài. V trí này t ng i h o lánh, B c C n Ngôn lái xe r t nhanh nên n tr c i c nh sát hình s . Do không gian vô cùng t nh m ch nên anh và Gi n Dao có th l m nghe th y ti ng còi hú c a xe c nh sát phía xa xa.

“Chúng ta i c nh sát n r i cùng vào nhà?”

“No.” B c C n Ngôn eo g ng tay, n i khoe m t anh v t qua ý c i vui v : “Ng i ông thì s không còn nguyên v n a.”

Gi n Dao c ng không c m th y b t ng tr c thái c a B c C n Ngôn. Anh chàng này tuy chính tr c và thông minh nh ng g p v án gi t ng i, anh th ng không che gi u s h ng ph n m t cách t nhiên.

V n là câu nói c , sao anh có th v a m nh m v a u tr n v y?

“Ok, chúng ta vào trong i.” Gi n Dao m m c i. ng nhiên cô s i cùng anh.

May m n là cánh c a g m ng màu vàng không khóa, y nh là nó li n m toang. M t mùi hôi th i khó t x c vào m i b n h , làm Gi n Dao suýt nôn e. B c C n Ngôn gi tay b t m i, s c m t không i, anh i th ng vào nhà. Gi n Dao l y l i tinh th n, cô c ng b t m i, i theo anh.

Ánh sáng bên ngoài ngôi nhà m m , trong nhà t i en. C a s óng ch t, Gi n Dao m h nhìn th y trong gian nhà nh t m t chi c gi ng và m t cái bàn. Trên n n nhà v t b a bãi, cô không nhìn rõ th gì.

ây là l n u tiên Gi n Dao t chân vào nhà tên bi n thái gi t ng i, trong nhà t i om. Cô p ph i m t v t g gh . Gi n Dao th d c, không ph i là mi ng th t ng i y ch ?

Cô vô th c gi tay túm áo vest c a B c C n Ngôn.

B c C n Ngôn ang l n mò trong bóng t i tìm ki m, t nhiên d ng b c, quay u v phía Gi n Dao. T t nhiên cô v n n m ch t áo anh không r i.

“Wow” B c C n Ngôn kh th t lên.

Gi n Dao h i: “Anh sao th ?”

Cô l m th y anh quay u nhìn bàn tay t trên l ng mình.

“So cute¹!” Gi ng nói tr m m vang lên.

Gi n Dao h i ậ m t. Anh chàng này...

Dù không th y rõ m t anh nh ng cô c ng có th t ng t ng anh ang nhìn mình ch m ch m.

Vài giây sau, m t ti ng “tách” vang lên, t m m t t nhiên b ng sáng. Ng n ền vàng trên nh u chỉ u sáng c ngôi nhà trong giây lát. Gi n Dao h i ngậ ng i. B c C n Ngôn qu nhiên ang nhìn cô b ng ánh m t thâm tr m, m t tay anh t lên t ng. Anh v a mò th y công t c b t ền.

B c C n Ngôn quay ng i, ti p t c xem xét ngôi nhà.

Gi n Dao im l ng. Phó giáo s B c úng là... phá án và yêu ng u không b l .

C nh t ng tr c m t Gi n Dao gi ng m t bãi rác.

Trên ga tr i gi ng màu xanh nh t y v t b n, ch n v t b a m t bên. Trên bàn y bát n b n th u, d i m t t âu âu c ng xu t hi n h p c m b ng nh a, túi rác, qu n áo, giày dép hôi rình. Ru i nh ng bay vù vù, trong không khí thoang tho ng mùi n c ti u.

“ úng là m t k tâm th n ch ng có phong cách gì c .” B c C n Ngôn l m nh m m t câu r i b i l n ng rác trên m t t. Là ph n , Gi n Dao t ng m nhi m công vi c “s ch s ” h n. Cô ki m tra t ng ng n kéo bàn.

Gi n Dao nhanh chóng phát hi n ra manh m i. u tiên là m t t p phong bì màu vàng c t trong ng n kéo. Cô a cho B c C n Ngôn, phong bì tr ng không, bên ngoài vi t ngày tháng b ng bút bi: “Tháng 1 n m 2003, tháng 2 n m 2003...” n “tháng 6 n m 2003”. Nét ch ngay ng n, rõ ràng do cùng m t ng i vi t. B c C n Ngôn c m t p phong bì, gi m nh. Sau ó, anh l y m t cái phong bì, rút ra t m t tr m nhân dân t chót.

“ ây là sinh ho t phí h ng tháng.” B c C n Ngôn lên ti ng. “Có ng i cho Ch ng Thành.”

Gi n Dao g t u. Tr c ó, B c C n Ngôn t ng suy oán, do tinh th n r i lo n nên Ch ng Thành không th làm vi c nuôi s ng b n thân, ph i d a vào s c u t c a ng i nhà. Nh ng phong bì ng ti n có th t ngày tháng mà Gi n Dao v a phát hi n càng ch ng th c suy lu n c a anh. M t lúc sau, Gi n Dao l i tìm th y hai t gi y tr ng b xé rách trong ng n kéo. Tuy không còn nguyên v n nh ng cô v n có th c dòng ch m c en l n trên t gi y:

“ n gi n c m r i.”

“Tr i t i thì t m r i i ng .”

Nét ch trên t gi y gi ng h t phong th . Gi n Dao không nghi ng , ch c ch n cùng m t ng i vi t.

B c C n Ngôn c ng tìm th y m y t gi y tr ng b n th u t ng rác, a cho Gi n Dao. Cô c m c, nét ch t ng t u là nh ng l i nh c nh nh : r a tay

nhà v sinh, ng r i kh i th tr n... Hai t gi y có b ng dính, ch ng t c
dán âu ó trong nhà.

“ àn ông, h c hành t t , i u ki n kinh t bình th ng, tu i trung niên.”
B c C n Ngôn nhìn ch m ch m hàng ch vi t trên t gi y, t t n lên ti ng.

Khi hai ng i l c soát g n h t c n h , xe c nh sát c ng n n i, vô s ánh
èn pha i u vào trong nhà.

M y ng i c nh sát nhanh chóng i vào nhà. Th y Gi n Dao và B c C n
Ngôn, b n h h i ng c nhiên, nh ng lên ti ng h i ngay: “Phó giáo s b c, anh
có phát hi n gì không?” Gi n Dao quay sang B c C n Ngôn, anh ra hi u cho cô
a phong bì và t gi y cho c nh sát, ng th i lên ti ng. “Có ng i ch m sóc
i t ng tình nghi, h n n a còn r t chu áo. Nh ng ng i này ã m t th i gian
không t i ây, n u không, ngôi nhà c ng ch ng bi n thành bãi rác nh th này.”
Ng ng vài giây, anh nói ti p: “H n ã b b r i.”

M i ng i u i m l ng.

ây chính là nguyên nhân khi n Ch ng Thành suy s p tinh th n?

Nh ng ng i c nh sát t n ra tìm ki m ch ng c khác. Gi n Dao ng bên
c nh B c C n Ngôn, h i anh: “Chúng ta làm th nào xác nh thân ph n c a
ng i ó?” Tr c giác báo cho cô bi t, ích n Ch ng Thành r t có kh n ng
liên quan n ng i ch m sóc h n, th m chí có kh n ng... Nh ng trong ngôi
nhà này không h có manh m i khác v ng i ó.

B c C n Ngôn li c nhìn cô, trên g ng m t tu n tú n hi n ý c i cao ng o.
“ ng nhiên anh có cách.”

Gi ng nói tr m th p, t tin c a anh khi n trái tim Gi n Dao nâng lên m t
nh p. Lúc nào anh c ng có cách. Bây gi , li u có ph i anh s “bóc t ng l p” c a
ngôi nhà b a b n này lên tìm ra chân t ng s vi c?

Gi n Dao nhìn B c C n Ngôn b ng ánh m t mong ch và khâm ph c. Anh
m m c i nh ng không a ra suy oán nh th ng l mà i n tr c cái bàn,
gi tay g t ng rác trên ó. M t chi c i n tho i bàn màu c k hi n ra
tr c m t Gi n Dao.

“Anh t ng nói, anh thích i ng t t trong lúc i u tra v án” B c C n
Ngôn m loa ngoài, ti ng “tút... tut” vang lên. Anh l i b m vào nút g i l i.

Gi n Dao yên l ng dõi theo c ch c a anh. Ph ng pháp này úng là n
gi n, hi u qu h n suy oán nhi u.

Anh qu nhiên... r t bi t ch n “ ng t t”.

Nh ng ng i c nh sát th y v y c ng ng vây quanh, nín th ch i.
Không ng sau khi B c C n Ngôn n nút g i l i, trong i n tho i vang lên ti ng
ph n : “Thuê bao c a quý khách ng ng ho t ng vì n ti n c c...”

ây là i n tho i ki u c , không có màn hình hi n s g i n và g i i. M t c nh sát l p t c rút máy di ng. “ t o i g i i n v c c, ki m tra s máy này.” M i ng i u g t u tán thành.

B c C n Ngôn nói: “Làm v y ch m quá!”

M i ng i ngây ra, anh c m ng nghe, li c qua r i a cho Gi n Dao.

Gi n Dao nh n l y ng nghe, trên ó có mi ng b ng dính nh dán s i n tho i bàn. Cô nhanh chóng dùng máy di ng, lên m ng óng m t tr m nhân dân t ti n c c cho s máy bàn này. Gi n Dao th m ngh , không ng trong cu c i c ng có lúc cô ph i thanh toán c c phí i n tho i cho tên g i t ng i hàng lo t.

Ph ng pháp i u tra v án c a B c C n Ngôn úng là không ai bì k p.

Cu i cùng, i n tho i c ng ho t ng. Sau vài h i chuông m t ng i àn ông b t máy. Ông ta nói r t kh , gi ng nh ch a t nh ng : “A Thành, ch ng ph i t o i ã nói v i chú ng g i i n cho t o i, t o i s g i cho chú r i hay sao? C nhà t o i i ng r i.”

B c C n Ngôn lên ti ng: “Xin chào! Anh là anh trai c a Ch ng Thành?”

Ng i àn ông u kia i n tho i s ng s t: “Ph i, anh là ai? T i sao l i dùng i n tho i c a chú y?” Gi ng nói c a anh ta t nhiên tr nên c ng th ng: “Có ph i A Thành ã x y ra chuy n?”

B c C n Ngôn nhanh chóng áp: “M t l i khó nói h t. Anh hãy óng ch t c a s và c a ra vào, ng ra kh i nhà. Em trai anh ang trên ng n gi t anh.”

Ng i àn ông th g p. Anh nói gì v y?”

ám c nh sát bên c nh c ng vô cùng kinh ng c.

B c C n Ngôn quay sang m t c nh sát, nói: “L y a ch c a anh ta r i g i cho t o i ngay.” Nói xong, anh nhìn Gi n Dao. “Chúng ta i thôi.”

Gi n Dao i theo B c C n Ngôn. n c a ra vào, cô b t giác quay u, th y m t c nh sát ang gi i thích v i anh trai c a Ch ng Thành qua i n tho i. Nh ng ng i khác l i ti p t c công vi c.

L i tr i l ng l ng ã b t u c gi ng tóm Ch ng Thành. N u nhà c a ng i anh trai úng là i m cu i cùng trong hành trình hoang t ng c a h n.

Sáng s m, ng khu v c ngo i ô r t thông thoáng. M t tr i n hi n sau t ng mây. Gi n Dao ng gà ng g t gh lái ph . Lúc cô t nh l i, xe ô tô ã ti n vào khu v c n i thành. B c C n Ngôn v n t p trung lái xe, g ng m t anh tr ng tr o, s ch s d i ánh ban mai, ngón tay dài gõ gõ lên vô l ng. Tâm tr ng c a anh có v r t t t b i anh ang ti p c n chân t ng cu i cùng.

“Không có gì đáng ngạc nhiên à?” M. C. dù không nghe thấy tiếng gì đáng ngạc nhiên của Gi. N. Dao vẫn mỉm cười.

“Không.” B. C. N. Ngôn đáp.

Gi. N. Dao có phần yên tâm. Vì lúc này có nghĩa xác suất Ch. N. Thành tiếp tục gây ấn tượng.

“Rõ ràng họ đã đến khu vực phía bắc.” B. C. N. Ngôn nói tiếp. “Khoảng thời gian từ lúc họ lên xe buýt đến giờ này họ đã đi ba vòng quanh thành phố B.”

Nghe đến tên gì đó gần gũi với tình hình hiện tại của anh nào đó gần nhà anh trai mình, sự lắng nghe của Gi. N. Dao lắng đọng. Bị nghe đi mệnh lệnh nên tất nhiên là im lặng, cẩn thận và chờ đợi.

“Phía bắc sát sẽ tìm thấy bằng chứng của Ch. N. Thành.” Gi. N. Dao lên tiếng. Anh trai họ đang quan tâm đến họ như vậy, thì sao không đưa họ vào bên trong nhỉ?”

Sau khi bị hỏi đi không bao lâu, cẩn thận sẽ tìm thấy bằng chứng trong rác của Ch. N. Thành. Thời gian khám phá là của họ.

B. C. N. Ngôn nói: “Anh không biết. Tuy nhiên cần vào sự liên lạc để có thể quan sát được thành phố B. Mọi người có ít nhất một số bằng chứng tâm thần mà họ không nhận ra vì họ không biết.”

Gi. N. Dao hỏi sự kinh ngạc: “Thì sao chứ?”

Khóe miệng B. C. N. Ngôn nhếch lên, mang ý cười nhạo. “Bởi vì không gì đáng ngạc nhiên.”

Bình thường, những câu mà mai châm biếm của B. C. N. Ngôn luôn khiến Gi. N. Dao cảm thấy buồn cười nhưng hôm nay cô không cười nữa.

Trên đường đi, bị hỏi nhanh chóng gặp tình trạng hai mà B. C. N. Ngôn vô cùng chán ghét đó là tắc đường. Lúc này, bị hỏi đã trên đường hai tiếng, gần tiếp cận mục tiêu, chính là tòa nhà ngã rẽ phía trước. Hai người tham chiếu nhìn thấy xe cảnh sát phóng vọt qua. Trên vỉa hè thò ra một bóng người đứng gập người, hai cảnh sát tuần tra. Ai cũng cảm thấy không khí trên đường phố buổi sáng sớm thật yên tĩnh nên cũng đứng yên và nghiêm túc.

Những tiếng ồn ào vẫn còn là tiếng ồn. Chỉ còn cách hai cây số B. C. N. Ngôn lái xe một trăm mét nữa thôi.

Gi. N. Dao cúp điện thoại, nói với B. C. N. Ngôn: “Bên họ sắp tiếp cận kiểm soát giao thông để phóng mìn con đường cho xe cảnh sát.”

B. C. N. Ngôn cất giọng nhàn nhạt: “Tuy thế, vậy nhưng người khác trên con đường này sẽ bắt gặp gì đó chứ?”

Bị thất vọng vì sự im lặng theo thói quen nên Gi. N. Dao cũng không nói gì. Dòng xe đi chụm chạp, Gi. N. Dao ngoảnh đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Cô ngồi trong giây lát.

Cách nằm, sáu mét phía trước xu hướng nằm thẳng lưng, đầu gối cong, tay nắm lấy tay ghế, hai bàn tay đặt lên gối. Hai bàn tay như màu tím, bên trên có những đốm màu. Hai bàn tay như màu tím. Những tình nghi này xảy ra lúc nào? Chắc chắn rằng bên ngoài không có người.

Trái tim của Giản Dao nhói lên như ra khỏi lồng ngực. “Còn Ngôn, ngồi đó...”

“Anh thấy rồi.” Giản nói vô cùng lạnh lùng vang lên bên tai cô.

Tiếp theo, Bắc Cơn Ngôn ánh tay lái, rời khỏi lòng xe, phóng sang làn đường cho xe thô sơ. Anh phanh gấp, ô tô dừng lại.

“Goodboy.” Bắc Cơn Ngôn làm mọi thứ, đổi hướng về phía trước.

Tâm trạng của Giản Dao trở nên căng thẳng trong giây lát. Đúng lúc này, những tình nghi phía trước bắt đầu nảy ra, đi vào ngõ hẻm bên cạnh.

Không thể tưởng tượng được. Giản Dao lập tức gọi điện thoại cho cảnh sát hình sự.

“Em hãy nguyên trên ô tô.”

Giản Dao vội ngoảnh đầu, Bắc Cơn Ngôn đã lấy chìa khóa xe. Thân hình cao lớn của anh nhanh chóng hòa vào dòng người đi bộ trên hè phố.

Tim Giản Dao đập thình thịch.

Hai người đã tha thuở khi đi xuống phố, cô phải bên cạnh anh suốt hai mươi phút, không rời. Những tình nghi mang theo dao, giết người không chỉ phạm tội. Vay mà anh bỏ cô lại trong ô tô, tự mình chạy theo hung thủ.

Giản Dao vội vàng cúp máy, vội vàng nhìn thấy Bắc Cơn Ngôn chạy vào ngõ hẻm.

Ghi chú:

1. Có nghĩa là: đáng yêu quá!